

ตารางที่ 1.4 อัตราส่วนการเป็นภาระวัยแรงงานต่อผู้สูงอายุ ดัชนีผู้สูงอายุ และสัดส่วนประชากรสูงอายุ (60ปี ขึ้นไป) ต่อประชากรรวมปี ปี พ.ศ. 2533 - 2573

	2533	2543	2553	2563	2573
อัตราส่วนการเป็นภาระวัยแรงงาน : ผู้สูงอายุ 1 คน	8.6	7	5.7	3.7	2.4
ดัชนีผู้สูงอายุ	25.1	38	58	98	149
สัดส่วนประชากรสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) ต่อประชากรรวม	7.36	9.38	19.67	17.5	25.12

ที่มา : ข้อมูลปี 2533 และ 2543 จากสำมะโนประชากรและเคหะ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ข้อมูลปี 2553 เป็นต้นไป จากคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2543-2573 สศช.

หมายเหตุ : 1. ดัชนีผู้สูงอายุหมายถึง อัตราส่วนของจำนวนประชากรสูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป ต่อจำนวนประชากรวัยเด็ก (อายุต่ำกว่า 15 ปี) 100 คนถ้าดัชนีมีค่าสูงเกิน 100 แสดงว่าจำนวนผู้สูงอายุมีมากกว่าเด็ก
2. อัตราส่วนการเป็นภาระวัยแรงงาน : ผู้สูงอายุ หมายถึง อัตราส่วนของประชากรวัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) หารกับประชากรวัยแรงงาน (อายุ 15-59 ปี) โดยถือว่าประชากรที่อยู่นอกรวัยแรงงานเป็นภาระของประชากรวัยแรงงาน
3. องค์การสหประชาชาติ ได้ให้คำจำกัดความของการก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ (Ageing Society) ว่าหมายถึง สังคมที่มีประชากรที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป ในสัดส่วนร้อยละ 7 ของประชากรรวม หรือหมายถึงสังคมที่มีประชากรอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เกินร้อยละ 10 ของจำนวนประชากรรวม และจะปรับตัวเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Aged Society) เมื่อประชากรวัย 65 ปี ขึ้นไปเพิ่มเป็นร้อยละ 14 ของประชากรรวม หรือประชากรวัย 60 ปี ขึ้นไปเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20

[ผู้สูงอายุ - ประชากรสูงอายุ]